

[Weikop.]

oven i købet efter at der var sket en devaluering. Nu står vi altså overfor prisfald — ja, der har allerede været adskillige prisfald —, således at man kan sige, at situationen i dag ikke er så alvorlig på det område, som den var direkte efter devalueringen.

Jeg er enig i, at der har været så mange bemærkninger og fortolkninger i forbindelse med prislovene — ja, jeg tør sige, at sådanne fortolkninger har prislovene fået med på vejen hver eneste gang —, at der egentlig kunne være god anledning til at gøre rent bord. Det kræver efter min opfattelse et helt studium at fortolke alt dette, og når vi nu endogså er nået så vidt, at vi skal til at fortolke priskontrolrådets skrivelser, synes jeg, vi er kommet noget langt ud.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger her ved første behandling, men kun sige, at jeg er enig i det forslag, den højtærede minister har fremsat, og, som jeg sagde til indledning, også i den begrundelse, den højtærede minister har givet.

Theistrup: Loven om priser betyder i dag, at et prisfald udefra får sværere ved at slå igennem, og derfor er der ikke efter vor mening nogen grund til at opretholde denne lov. Den kunne, som jeg ved tidligere behandlinger har sagt, indskrænkes til en eneste paragraf, sålydende: Alle prisaftaler er forbudt.

Jeg vil alligevel gerne understrege baggrunden for, at jeg i dag anser prisloven for at være til skade og til hinder for, at et prisfald kan slå igennem. Jeg kan lige nævne, at ifølge „Finanstidende“, som er kommet i dag, er der sket følgende prisfald fra februar til april: vegetabiliske levnedsmidler fra 365 til 361, altså ÷ 4, animalske levnedsmidler: ÷ 6, foderstoffer: ÷ 12, brændsel: ÷ 9, træ og papir: ÷ 44, tekstil og konfektion: ÷ 13, huder, læder og fodtøj: ÷ 13, og kemiske og tekniske varer: ÷ 10. Disse priser vil danne grundlag for den fremtidige produktion, og da priserne stadig er faldende på mange af disse områder, vil man forstå, at de færdige produkter snart kunne vise sig til billigere priser. At man har en prislov, virker imidlertid på den måde, at de handlende ikke har nogen personlig økonomisk interesse i at købe mindre ind i en periode med prisfald, for de kan ganske enkelt tage den kalkulerede pris, den er beskyttet. Vi har jo eksemplet med margarinen. Den er ganske vist faldet 50 øre siden den 25. november 1951, men hvalolien, som den grønlandske handel sælger, er fal-

det på et år fra 3 kr. 10 øre til 1 kr. 45 øre. Dette giver basis for en helt anden og betydeligere nedsættelse af margarineprisen. Jeg har fra sagkyndige folk fået at vide, at hvis de oliepriser, der er opnået i dag for hvalolie og andre olier, virkelig kunne slå igennem og lægges til grund ved fremstilling af margarine, kunne margarineprisen nedsættes med 50 øre pr. kg. Der er tale om, at den måske igen skal nedsættes med 10 øre, men 50 øre var dog bedre. Fabrikker og oliemøller ligger imidlertid med lagre, de har købt ind til højere priser, og da de ikke har nogen fordel af at købe mindre ind, end de har brug for, er der ikke noget incitament til at føre en forsigtig politik. Derfor bør vi se at komme af med denne prisordning.

Jeg vil gerne tale lidt om priserne på kød. Her arbejder man i øjeblikket med den gammeldags indstilling, at fedt flæsk er noget, der er værdifuldt, som folk gerne vil have; men det er blevet mindre og mindre populært, det kniber med at komme af med spækket for slagterne. Derfor ville et frit kødmarked betyde, at de spækfri stykker som karbonade og skinke ville stige stærkt i pris, medens til gengæld spæk og de mindre værdifulde stykker på en gris ville falde betydeligt. I dag er prisforskellen altfor lille. Tager vi f. eks. koteletter, er prisen 8 kr. 40 øre, skinke til stegning, pudset og fin, 5 kr. 30 øre, men den langt ringere del, den langt mindre efterspurgte del af grisen som f. eks. bov koster 4 kr. 60 øre, altså en ubetydelighed mindre end skinke. Tager man en tur på den anden side af dammen, hvor det ærede medlem hr. H. C. Hansen fornylig har været, vil man i slagtervinduerne se, at koteletter og afskåret skinke koster f. eks. 20 kr. pr. kg, medens bov med det fede spæk på kun koster 2—3 kr. pr. kg. Det vil altså sige, at hvis man får fri prisdannelse, bliver det sådan, at de, der ikke spørger, hvad det koster, som vil have koteletter, karbonade og skinke, får lov til at betale noget mere, men de, for hvem det betyder noget virkeligt, at priserne på kød er lave, for hvem det betyder noget at få noget for deres penge, vil kunne få bov, mellemstykker og billige stykker til langt lavere pris med samme totalpris på hele grisen. Derfor siger jeg, at den fattige humør med de mange børn ikke kan få billigt kød, så længe vi har en priskontrol, som opretholder denne altfor lille forskel på dyrt og billigt kød.

Rager: Den prislov, vi i dag behandler, er en højst mærkelig lov, den har holdt